

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 263. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka par tādiem aktiem kā Eiropas Banku iestādes (EBI) 2016. gada 22. marta Pamatnostādnes par produktu pārraudzības un pārvaldības pasākumiem banku mazumtirdzniecības produktiem (EBI/PN/2015/18) nevar celt atcelšanas prasību, pamatojoties uz šo pantu.
- 2) LESD 267. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar šo pantu Tiesas kompetencē ir izvērtēt tādu aktu kā Eiropas Banku iestādes (EBI) 2016. gada 22. marta Pamatnostādnes par produktu pārraudzības un pārvaldības pasākumiem banku mazumtirdzniecības produktiem (EBI/PN/2015/18) spēkā esamību.
- 3) Savienības tiesībās nav noteikts, ka iebildes par Savienības akta prettiesiskumu pieņemamībai valsts tiesā ir jābūt pakārtotai nosacījumam, ka šis akts tieši un individuāli skar šo iebildi izmantojošo personu.
- 4) Trešā prejudiciālā jautājuma izvērtējumā nav atklājies neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Eiropas Banku iestādes (EBI) 2016. gada 22. marta Pamatnostādņu par produktu pārraudzības un pārvaldības pasākumiem banku mazumtirdzniecības produktiem (EBI/PN/2015/18) spēkā esamību.

(¹) OV C 61, 24.2.2020.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 2. augusta spriedums (*Korkein oikeus* (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A/B

(Lieta C-262/21 PPU) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – Piemērošanas joma – 2. panta 11. punkts – Jēdziens “bērna nelikumīga aizvešana vai aizturēšana” – 1980. gada 25. oktobra Hāgas konvencija – Pieteikums par vecāku kopīgā aizgādībā esoša maza bērna atpakaļatdošanu – Trešo valstu valstspiederīgie – Bērna un viņa mātes pārsūtīšana uz dalībvalsti, kas ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013 (Dublīna III))

(2021/C 382/04)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Pamatlietas puses

Pieteicējs: A

Atbildētājs: B

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 2. panta 11. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par nelikumīgu aizvešanu vai nelikumīgu aizturēšanu šīs tiesību normas izpratnē nevar tikt uzskatīta situācija, kurā vienam no vecākiem bez otra vecāka piekrišanas ir nācies aizvest savu bērnu no viņa pastāvīgās dzīvesvietas valsts uz citu dalībvalsti, izpildot lēmumu par pārsūtīšanu, ko pirmā minētā dalībvalsts ir pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un vēlāk palikt otrajā minētajā dalībvalstī pēc tam, kad šis lēmums par pārsūtīšanu ticis atcelts, pirmās minētās dalībvalsts iestādēm tomēr nepieņemot lēmumu uzņemt atpakaļ pārsūtītās personas vai izsniegt tām uzturēšanās atļauju.

(¹) OV C 252, 28.6.2021.